

til at være børn, og vi voksne må tage ansvaret for beslutninger, der vedrører børn.

I forældreansvarsloven, som jo blev enstemmigt vedtaget i går, har det netop været vigtigt at sikre, at børn ikke bliver ansvarliggjort i sager om forældremyndighed og samvær. Forældreansvarsloven lægger endvidere op til, at barnet altid er centrum i de afgørelser, som vedrører barnet, og at alle afgørelser træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet. Barnets perspektiv skal belyses i alle sager. Dette skal gøres, uden at barnet bliver ansvarliggjort, og det er der flere eksempler på i loven.

For så vidt angår børns mulighed for at klage over afgørelser, der vedrører dem, er det selvfølgelig vigtigt at kende barnets holdning og vigtigt, at barnets synspunkter kommer frem under sagens behandling. Men det er altså ikke ensbetydende med, at det altid er i barnets interesse at få tillagt en klageret. Barnet skal være klar til at kunne administrere en sådan ret, og her er det igen vigtigt at sørge for, at børn ikke ansvarliggøres unødigt.

Vi skal også passe på, at børn i de situationer ikke påvirkes til at klage eksempelvis af en forælder, der presser barnet til det. Jeg synes derfor, at det vil være problematisk at indføre en generel regel, der altid giver børn klageadgang. Om et barn skal have en selvstændig ret til at klage afhænger altid af, hvilken slags sag der er tale om. Her synes jeg også, det er vigtigt at nævne, at forældrene har et ansvar over for deres børn. Det er vigtigt at huske på, at forældrene i hvert fald i de fleste tilfælde har forældremyndigheden over deres børn, og det er således deres opgave at drage omsorg for barnet og træffe afgørelser om barnets personlige forhold ud fra dets interesse og behov.

I beslutningsforslaget opfordrer forslagsstillerne til, at regeringen inkorporerer børnekonventionen i dansk lovgivning. Regeringen har under behandlingen af et tidligere beslutningsforslag herom anført, at der ikke er planer om at inkorporere børnekonventionen, og det er der stadig væk ikke planer om.

Jeg vil her gerne understrege, at Danmark internationalt allerede har forpligtet sig til at overholde børnekonventionen. Det har betydet, at de rettigheder, som konventionen sikrer, allerede er kommet til udtryk i en række lovbestemmelser. Jeg vil her igen gerne nævne forældreansvarslo-

ven, hvor det i forbindelse med lovens tilblivelse har været en klar forudsætning, at loven er i overensstemmelse med børnekonventionen.

Regeringen er opmærksom på, at lovgivningen og dens administrative praksis hele tiden skal vurderes i forhold til børnekonventionen. Regeringen er også meget opmærksom på, at ny lovgivning er i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionerne, herunder børnekonventionen. I den forbindelse skal jeg henvise til, at Justitsministeriet bl.a. vurderer dette i forbindelse med den lovtekniske gennemgang af alle lovforslag.

Ud over denne sikring af overholdelsen af børnekonventionen sker der i FN's Børnekomité hvert femte år en afrapportering om konventionens gennemførelse i Danmark. Det er også med til at sætte fokus på, at børns rettigheder bliver tilgodeset i dansk ret.

For så vidt angår forslagsstillerens opfordring til statsministeren om at træffe beslutning om, hvilken minister der har det overordnede ansvar for børnepolitikken i Danmark, kan jeg sige, at regeringen ikke finder grundlag for, at der træffes en sådan beslutning. Som jeg tidligere har nævnt, er der stor forskel på de sagsområder, der omfatter og inddrager børn, og det vil ikke være hensigtsmæssigt at udpege en minister som den overordnede ansvarlige for børnepolitikken.

Regeringen er af den opfattelse, at det altid vil være til børnenes fordel, at de enkelte ressortministre vedtager børnepolitikken på de områder, som hører under vedkommende. Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg bemærkede, at ministeren sagde, at det ligefrem ville være problematisk at give børn klageadgang generelt. Så vil jeg godt høre ministeren forklare, hvordan det er i overensstemmelse med børnekonventionens artikel 12, som jo netop statuerer barnets ret til medbestemmelse og til at blive hørt i sager, der vedrører barnet. En forudsætning for, at artikel 12 kan siges at være fuldt implementeret, er, at der eksisterer effektive og børnevenlige klageprocedurer for børn i alle aspekter i deres liv. Hvordan harmonerer det udsagn, ministeren kommer med, med artikel 12 i børnekonventionen?